

רגעים

עוברות חשנים

1943

יחלפו הימים, יתחלפו הזמנים,

ומשך נגל ומשקש

תלמידים עצלנים ילמדו נים-לא-נים

את תולדות השנים, הוי תולדות השנים,

העוברות לעינינו ממש.

ומורה מרשם, מקתדרה חגרת,

יאנפף ויאנפף והסף ישננו...

ישמות כמו בליץ או בנקרק במחברת

יבא רבותי, קצת אחרת, אחרת,

משהמה נראים בזמננו.

וירצה המורה איך ה"ציר" גח קדימה,

וירשום צימן שם תלמיד שנרדם...

כי "צירים" ישברו, מי מחוץ ומי פנימה,

וכובשים יצלו ויסוטו, ה"ה אפא,

יזמן המורה ישאר עד עולם.

ואתו התלמיד יקרא אל הלוח

ומורה ימטיר על ראשו הנבצעת:

מה זה קוויסלינג? (ענה ודיק בנסוח!)

מה ספרתי על הס? אן ה"ה הוא שלוח?

ואיפה היא בנגזי? ומה זה מקלט?

מי ה"ה יוסף גבלס, הקונץ הברליני?

מי ה"ה הרמן גרינג? איפה הוא נטמן?

מה זה בלדור-סון-שיבר? (אמי הושיעני...)

מי סוף-ספן ה"ה? מי ה"ה מוסוליני?

(בן, גם זאת ישאלו עוד, אחי, עם הזמן...)

ואביב אן יהיה, רבותי, והרום

תבדף אנקורים בין גגות וענן

ואתו התלמיד שנקרא אל הלוח

לא יהיה, לא יהיה אן אפילו בטוח

מה ה"ה לו להיטלר, שפס או זקן?..

אן ירד המורה מקתדרה חגרת

ויזעוף את פניו ויטול את העט

ובצעד כל תקופתנו הזאת הסוערת

התלמיד יקבל, "לא-מספיק" במחברת,

אף כי לנו ה"ה זה מספיק בהחלט...